

som besökte *aifors*), *Jufurr* styrde knarren, kom till grekiska hamnar, dog hemma. Högg *Ingvarr*....

forestaaede Tolkning anförer jeg fremdeles följande. Naar först den ene Sön er bleven omtalt i et langt Afsnit med 5 Verber, vilde det efter mit Skjön være lidet sandsynligt, at et Udsagn om den anden Broder skulde tilknyttes ved **uk**, som her antages ved **uk ikua[r...]**. Paa en saadan Udtryksmaade kjender jeg intet Exempel i Runeindskrifter. Högby-Stenens Indskrift synes at vise, at det naturlige vilde være, at Sætningen med den anden Broders Navn ikke var indledet ved nogen Partikel. Desuden er Læsemaaden **uk ikua...** höist usikker. Dybeck, der har undersøgt Stenen efter at have gjort sig bekendt med Säves Arbeide og som selv ikke har forsögt nogen Tolkning af disse Ord, giver i en Tegning **im · un · [uli]f[i]u**. De Runer, jeg har indklamret, er puncterede som aldeles usikre; I har en uregelmæssig Form, og mellem **f** og sidste **u** er der Rum til mere end én Rune. Begyndelsen heraf synes med Rimelighed at kunne forstaaes som **i mun**, d. e.: *ei mun*. Med mindre Tryghed foreslaar jeg: **i munu lifa...**, f. Ex. **i munu lifa [r]u[nar]** »altid skal Runerne staa». Jfr f. Ex. paa den jydske Rygbjærg-Sten: **miuk liki lifa munu stafar þir brutia**; L. 1277: **meþ stin lifar auk stafar runa**. Mod den foreslaaede Tolkning af **simsuti furs** synes ogsaa **suti** at tale. Thi hvor *sökja* »besöge» har en Stedsbetegnelse som Object, er dette Sted derved betegnet som Maalet for en Færd; men at Dnjepr-Fossen skulde betegnes som Reisens (förste) Maal, synes ikke rimeligt. Som mindre Ulæmper fremhæver jeg endelig, at man derved faar Verslinje med Optakt, der vistnok forekommer, men ulige sjældnere end Verslinjer uden Optakt, og at man derved forudsætter et Navn paa Fossen, der fjærner sig fra den haandskriftlig hjæmlede Form *Aifor*.

Jeg forstaaer **simsuti furs** (der ikke kan betyde *sem sött i förs*) med Säve som: *sem's úti förs*. Herfor taler Analogien med **furs uti** L. 509, **furs uti krikum** L. 469, samt den Omstændighed, at man da faar en fortræffelig Modsætning til **haima tu**. Med **sims** d. e. *sem's*, der ellers ikke kan paavises i denne Betydning, kan sammenlignes, at man i det sydlige Norge kan höre *som at* eller *som atte* i vulgær Tale for *som*, (f. Ex. der var det, som atte jeg saa 'en). Jeg ved ikke, om i L. 517 **fors uti** er tilföiet af Bure.

iufur gjengiver snarere Udtalen *Jofurr* end *Jufurr*, da L. 46 har **iofur**, ligesaa sandsynlig D. I, 161 (= L. 117), og L. 418 **iafurfost**. — Kand. Arpi föreslår som möjligt *sótti förs* 'omkom genom